

И пакы
Матѣа
ст. ба.

Дѹкн.
Глѣ. кѣ.
ст. мѣ.

И пакы
Матѣа
ст. мѣ.

ижесть раба болий гспода своего, ни посланника болий пославаго его. иже
сѣа вѣсте, блаженни есте, иже творите а. И идѹщымъ имъ рече: аминь гла-
голю вамъ: иже единъ въ васъ предасть мѣ. И скорбѣше сѣа, начаша
глаголати емѹ единъ кѣждо ихъ: еда азъ есмь, Господи; Онъ же ѿѣ-
щавъ рече: ѿмочивый со мною въ солѣа рѣкѹ, той мѣ предасть: Окиъ же
человѣческій идеть, ижеже естъ писано въ немъ: горе же человекѹ томѹ,
иже Окиъ человѣческій предастѣа: добро бы было емѹ, иже не бы родѣа
человѣка той. ѿѣщавъ же їѹда предаи его, рече: еда азъ есмь, Равви;
глагола емѹ: ты рече. Идѹщымъ же имъ, прѣмъ Исѹсъ хлѣвъ, и благосло-
вивъ преломѣ, и дааше оученикомъ: и рече: прѣимте, идѣте, сѣ естъ тѣло
моѣ. И прѣмъ чашѹ, хвалѹ воздавъ, даде имъ глагола: пѣте въ неѣ вси.
Сѣа бо естъ кровъ моѣ новаго завѣта, иже за многиа изавѣаа во
ѿтавлѣнѣ грѣхѹвъ. Глаголю же вамъ: иже не имамъ пѣти въ нѣнѣ въ
сегѹ плодѣ лѣзнаго, до днѣ того, еда и пѣю съ вами ново во царствѣи
Отца моего. И воспѣше, изыдоша въ горѹ Елеѹнскѹю. Тогда глагола имъ
Исѹсъ: вси вы совлазнѣтѣа въ мѣ въ нощь сѣю. писано во естъ: пораждѹ
пастыра, и разкѣдѣтѣа ѿцы стада. По воскресѣнѣи же моѣмъ варѣю вы въ
Галѣи. ѿѣщавъ же Пѣтръ рече емѹ: иже и вси совлазнѣтѣа въ тебѣ, азъ
никогдаже совлазнѣсѣа. Рече емѹ Исѹсъ: аминь глаголю тебѣ, иже въ сѣю
нощь прѣжде даже алектѹрѣ не возгасѣтъ, трикрѣты ѿвержѣшѣа менѣ.
Глагола емѹ Пѣтръ: иже мѣ естъ и оумрѣти съ тобою, не ѿвергѣсѣа тебѣ.
такоже и вси оученицы рѣша. Тогда прѣиде съ ними Исѹсъ въ вѣсь нари-
цаемѹю Геѹсиманѣа. и глагола оученикомъ: сѣдѣте тѣ, дѣндеже шѣдѣ по-
молюсѣа тамъ. И поѣмъ Пѣтра и ѿба сѣна Зеведѣова, начѣтъ скорѣѣти и
тѣжити. Тогда глагола имъ Исѹсъ: прѣскѣрѣна естъ дѹша моѣа до смѣрти:
пождѣте здѣ, и бѣдѣте со мною. И прѣшѣдѣ малѹ, падѣ на лицѣ своемъ
молюсѣа, и глагола: Отче мой, иже возможно естъ, да мимоидетѣа въ менѣ
чаша сѣа, ѿвѣче не ижеже азъ хоѹ, но ижеже ты. Иѿѣсѣа же емѹ аггѣла
съ невѣсѣ оукрѣпѣаа его. И вѣвѣ въ пѣдѣвѣ, прилѣжѣе молюсѣа. вѣстъ
же пѣтъ его, иже капаа кровѣ капающѣ на зѣмаю. И вѣтавъ въ молѣтѣи:
И прѣшѣдѣ ко оученикомъ: и ѿверѣте ихъ спѣща, и глагола Пѣтровѣ: такъ
ли не возмогѣте единаго часа пѣдѣти со мною; бѣдѣте и молюсѣа, да не
внѣдѣте въ напѣсть: дѹхъ бо вѣдрѣ, плѣть же немѣрна. Пакы вторѣцею
шѣдѣ помолюсѣа, глагола: Отче мой, иже не мождѣтъ сѣа чаша мимоити въ
менѣ, иже не пѣю еѣ, бѣди вола твоѣа. И прѣшѣдѣ ѿверѣте ихъ пакы спѣща:
вѣста во имъ ѿчи ѿтаготѣнѣ. И ѿтавалъ ихъ, шѣдѣ пакы помолюсѣа тре-
тицею, тожде слово рѣкъ. Тогда прѣиде ко оученикомъ своимъ, и глагола
имъ: спѣте прочѣе, и почивѣйте: сѣ привѣлѣжѣа чѣсъ, и Окиъ человѣческій
предастѣа въ рѣки грѣшникѹвъ. Вѣстанѣте, идѣмъ: сѣ привѣлѣжѣа предаи
мѣ. И еѣ емѹ глаголющѹ, сѣ їѹда единъ въ ѿвоинадѣсѣте прѣидѣ, и съ
нимъ народѣа многѣ, со ѿрѣжемъ и дрекѣлами, въ архѣерѣи и старѣцѣа люд-
скихъ. Предаи же его, даде имъ знаменѣе, глагола: егоже иже ловѣдѣ, той

ѣ естъ